

cofigure ei p fidē spē et caritatē
sive p triplicē dōtē et p̄ma cōfora
mitas est longinq̄. scđa p̄pinq̄. t̄cia
prima. Hinc est q̄ p̄ma d̄ vestis
giū ēmitatis. scđa imago. t̄cia simi
litudo. Est igit̄ sp̄s rōnal medi⁹
int̄ p̄mā et vltimā. ita q̄ p̄mā h̄
inferi⁹. scđam interi⁹. t̄cia supius
et idō in statu īnoctie cū imago
nō eāt viciata. s̄ deiformis p̄ grāz
effecta. sufficiebat liber creature
in q̄ seipſū exercet h̄ ad atuēdū
lumē dīne sapie vt sic sapiē es̄
cū vniuersas res vidēt i se. vidēt in
aprio ḡne. vidēt i arte. s̄m q̄ tripli
cāl h̄nt eē. s̄ in materialē i na
tura p̄pā. in itelligētia creata. et in
arte eterna. s̄m q̄ tria dt scriptura
dixit de⁹ fiat. fecit factū ē Prop̄
quā etiā ēplicē visionē accepit h̄
triplicē oculū. sic dt Hugo de sc̄o
victore. s̄ carnis. rōmis. et cōtepla
tionis. Carnis q̄ vidēt mūdū et
ea q̄ sūt in mūdo. Oculū rōnis q̄
vidēt aīaz et ea q̄ sūt in aīa. Ocu
lū cōteplacōis q̄ vidēt deū et ea q̄
sūt i deo. vt sic oculo carnis vidēt
h̄ ea q̄ sūt ex se. oculo rōnis. ea
q̄ sūt intra se. oculo cōteplationis
ea q̄ sūt s̄ se. q̄ qđe ocul⁹ cōtepla
tionis actū suū n̄ h̄ pfectū nisi p̄
gloriā quā amisit p culpā recipi
rat autē p gratiā et fidē et scripturaz
itelligētiā. qb⁹ mens hūana pur
gatur. illuiat et p̄ficit ad cœlestia
cōteplāda. ad q̄ laps⁹ h̄ pueniē
nō p̄t nisi p̄us defect⁹ et tenebras
p̄pas ēcognoscit. qđ nō facit nisi
ruinā hūane nature diligēter cō

sideret et attendat

Explicit scđa pars
Ināpit tercia de corruptela p̄tē

Capitulū p̄mū.
De origine mali in cōmuni.

Ofidei minimatis aliq
bus de ēmitate dei et
creatura mundi re
stat nūc breuit̄ tan
gere de corruptela
p̄tē. de q̄ tenēdū in sumā q̄ p̄tē
nō est natuā aliq̄. s̄ defect⁹ et cor
ruptela q̄. s̄. corrūpit. mod⁹. sp̄es
et cedo in volūtate creata. ac p̄ h̄
p̄tē corruptio. est tria ip̄i bono
n̄ tñ h̄ eē nisi i bono. n̄c ortū tēhit
nisi a bono. qđ qđe bonū ē liber⁹
arbitriū volūtatis. et ipsū nec ē sū
me malū. aī possit velle bonū nec
sumē bonum aī possit declinaē in
malū. Rō aūt ad itelligētiā pre
dicto⁹ h̄ est. qz p̄mū p̄n⁹ cū sit ens
seipſū. ac p̄ h̄ sumē bonū. nullum
p̄rsus h̄ns defectū. Rō est igit̄
p̄tē aliqđ n̄ eē p̄t qđ sit p̄mū et
sumē malū. qz p̄n⁹ p̄mū dt sumū
oplementū et sumū malū dt defectū
p̄maximū. Qm̄ ergo p̄mū p̄n⁹
vt sumē ens et oplementū. nec i essēdo
nec in opando deficē p̄t. qz nec sū
me malū ē. nec aliqd malū ē. nec
aliq̄ mō malū p̄incipiaē p̄t. qz tñ
opotes ē p̄t bonū de n̄ eē in eē de
ducē. etiā sine āmīnculo alicui⁹
materie. qđ etiā cū creaturā finxit
cui dedit ēcviuē et itelligē et velle.
q̄ qđe qz a sumō bono fuit s̄m tri
plicis cause hitudinē oportuit q̄

Breuelloquij

habet i sua sua et voluntate modum
specie et ordinem. Nata ergo fuit
age opera sua a deo. sed deum. et propter
deum. et hunc modum. spe et ordinem est
institutus. Et quod de nichilo fuit et de
seculuia. potuit deficere ab aegedo
propter deum. ut. si aliquod faciat propter se.
non propter deum. ac per hoc nec a deo. nec
sed deum. nec propter deum. et hoc est peccatum
quod est modi. spei. et ordines corruptio
ni. Quod quod defectum est non hoc causam
efficietur. sed deficietur. videlicet defectum
voluntatis create. Quod vero corruptio
est non nisi boni. et omnis corruptio
in recorruptibili est. id est non nisi in
bono est. ac per hoc cum voluntas libera
corrupta in seipsa modum. spe et
ordinem deficiendo a vero bono. pec
catum oem inquit huiusmodi est a voluntate
sicut a prima origine. et est in volun
tate. sicut in proprio subiecto. quod quod
facit voluntas quam sua defecibilitate
mutabilitate. et voluntate spredo
bono in deficiete. et incommutabili
inheret bono immutabili. Ex quibus
colligitur quod peccatum non est appetitio ma
lay regis. sed desiderio meliorum. et id est
in appetitu voluntatis est modi spei.
et ordinis corruptum. ac per hoc adeo
voluntarii. quod si non est voluntarii iam
non est peccatum. Hoc autem intellectis
manifeste cadit ipietas maniche
orum ponentium sumum malum. omnium
malorum primi primi apparet etiam quod sit
mali origo et quod mali subiectum.

Capitulum. ii.

De primo pentu tempta
tione

Intelligendum autem quod litera
corruptela peccati ita erit in

Bonaventure

mudum. considerare est optet lapsu primi
pentis. traducto culpe originalis.
et ortu sue radice peccati actualis
Ceterum lapsu igitur primi pentis. hoc tria
nobis occurruerunt consideranda. scilicet temptatio
dyabolica. culpa omisca. et pena
inflicta. Hec igitur de temptacione sunt
tenenda videlicet quod cum deus hoies cordi
disset hoc in felicitate padishi. in dup
lici sexu. scilicet virili et muliebri dyabol
ulus inuides homini assumpta spe ser
pentina aggressus est mulierem. primo
quod cur precepit vobis deus ne come
deretis. et afferendo dices. nequeque
moriemini. secundum promittendo. eritis sic
dixi scientes bonum et malum. volentes ista
temptacione deinceps mulierem inferiore.
et per illam postea posterne sexum virilem
quod et fecit dominus promittente. Tertio autem
ad intelligentiam praedictorum hoc est. quod sic
primus primus est potentissimum in operando.
sive producendo. sic etiam est rectissimum
in gubernando. et ideo sic res quae cordi
dit administravit eas agere proprie
motus finat. Quoniam igitur homo sic factus
erat ut per victoriem pugne pueniet
ad primum quod est etenim licet deus sciret
hominem temptacionem succubere. debuit
tamen hominem promittere temptari ab eo quod
sciret posset. et vellet. Quoniam ergo
dyabolus quod per nos est scientes et recti. per
superbia cadendo factus est vultus et ini
dus. id est per inuidiam temptare solebat.
et per astutiam sciebat. et ideo temptauit
iuxta quod potuit et deus promisit. Quod igitur
in temptando spe serpentina assupstis
dispensationis domine fuit ut non solu
deprehendi est vultus possit. rebus etiam
ut ex illa effigie. vultus diabolica

Tertia

m̄ temptando cūctis filijs ade īno
tescē poss̄ **Kurs**? qr̄ temptauit de
p̄cepto discipline. h̄ fuit dis-
p̄fācōis dīne. vt siue vīncēt siue
vīncēt cūctis īnnotesceret meritū
obedie. siue demeritū īobediētie
Qāt īcepit a mulierē h̄ fuit v̄suti
siue. qr̄ facili? ē de vīncē min? fortē
Vnā v̄sutia hosti? ex ifirmiori pte
aggredit̄ cītātē. **S**ic mod? q̄ ī
temptacōe p̄cessit. maxime v̄sutie fuit
qr̄ expiendo. ipellēdo. a allidēdo
p̄cessit **E**xpiētiā em̄ sup̄fit ī iter
rogatione. ipulit ī assecuratiōne.
allerit āt ī p̄missiōe. p̄ em̄ ī tēro
gauit. a de cā mādati vt rōnē du-
ceret ī dubiū. z° āt dubitacōe ha-
bita. ne forte moriam? coassecurā
uit vt irasciblē ducēt ī cōtēptū. z°
p̄misit vt cōcupisciblē ducēt ī ap-
petitū. a sic hijs trib? modis liber-
tātē arbitrij trahēt ad cōsensū. q̄
facultas ē rōis a volūtatis cōplec-
tēns nichilomin? tres predictas
vires. s. rōnabilē. irasciblē. et cōcu-
pisciblē. respāi q̄d diabol? allerit
mulierē. p̄ triplex appetibile. s. p̄
scīam q̄ ē appetibilrōnali Per ex-
cellētiā q̄ ē appetibilrōnali Per
suauitatē ligm̄ q̄ ē appetibil cōcu-
piscibili. a sic temptauit oē qd̄ erat
ī mulierē temptabile. p̄ oē illd̄ qd̄ po-
terat ī temptacōz induci. qd̄ ē ēplex
appetibile mūdi. s. fz̄ cōcupiāz car-
nis. cōcupiāz oculorū. cōcupiāz vite
h̄m q̄ tria atēd̄ oīs temptacōnis
origo. siue a mūdo. siue a carne. si-
ue a diabolo **C**apitulū. iij.
De p̄moꝝ pentū trāgressione

20
pars

Oculpaꝝ p̄moꝝ pentū
sūt h̄ tenēda. s. q̄ mulier
assentīes temptacōi diabo-
lice. appetiāt scīam et excellētiā ad
modū dei. **A**ppetiāt nichilomin?
expīti suauitatē ligniveti. a tāde
incidit ī tūsgressionē mādati. nec
h̄tēta offerēdo fructū ligniveti
induxit vīz. q̄ nolēs suas delicias
cōtristāe. mulierē nō corripuit sed
poti? cōsensū p̄buit male suadēti
oblatū pomū gustādo. effect? est
trāgressor dīni p̄cepti **H**ō autē
ad ītelligētiā p̄dōꝝ h̄ est. qr̄ cū a
p̄ p̄n° vt p̄dictū fuit dat? eēt hōi
duplex sens? a appetit? respāi du-
plici? libri. a respāi duplicit? boni
vt h̄m libtātē arbitrij hō posset
ad vtrūqz cōuerti. mulier audita
suggestiōe serpētis extētōris nō
currat ad liby iteriore ī legiblē
se p̄bet recto iūdicio rōis. h̄ poti?
sensū suū cīt extētōre libytenuit
a cīt extēt? bonū negociař cepit
a qr̄ sens? eius n̄ accessit v̄sq; ad
w̄y ifallibile. appetit? cīt cōuerti
cepit ad bo? cōmutabile **A**ppetiāt
igr̄ qd̄ diabol? p̄misit. iō cōsensit
vt facēt qd̄ suggestit **A**ppetēdo
igr̄ excellētē scīaz erecta ēt erecta
in supbiā h̄ipso illecta ē ad gulā
ac p̄ h̄ tēcio p̄stēta ē p̄ īobediām
p̄ "fuit ī mēte. z" ī sensualitatē
z" ī opatiōne a sic temptatio ab
inferiori incipiēs. puem̄ v̄sq; ad
sumū. qr̄ ab auditu p̄ appetitū p̄
uem̄ ad gustū siue ad dōsentū. sic
ecōuerso. deordina° a supiori inci-
piens puem̄ v̄sq; ad imū. a fecit

c 2

Breviloquij

vnū p̄tī d̄sumatū qd̄ in hūana
natuā ē ois p̄tī initū a origo ma-
loꝝ **N**ā mulier illecta illexit viꝝ
q̄ fise ad liby extērōe ouersus a
ad boꝝ cōmutabile nimis ap̄cian-
do mulieris d̄sortiū. a sue societa-
tis solaciū. n̄ mulierē voluit corri-
pere. nec p̄p̄as delicias d̄tristare.

Et qm̄ debuit eā corripe a n̄ cor-
ripuit. id cīco iputat̄ ei p̄tī mu-
lieris **Q**z vō noluit suas delicias
dēstaē a se t̄pellēdo mulierē. cepit
nimū diligē scip̄sū. ac p h̄ t̄cēdēs
a dīma amicitia. incidit i gulā a m̄
obedientiā. Fuit ergo tr̄sgressio
p̄ceptivtr̄iq; cōis. h̄ ex alia a alia
ca. qr̄ n̄vir h̄ mulier fuit seducta.
In vtro qz tñ. s. viro a mulier fuit
deordinatio a sumo vſq; ad imū.
qr̄ p̄ i mēte siue rōe. deinde in sen-
sualitate. apostremo i ope **I**doq;
em̄ vtr̄iq; p̄strat̄ fuit p̄ i obediāz
a illect̄ p̄ gulā. qr̄ vtr̄iq; erectus
fuit i supbiā. **M**ulier qd̄ appetē
do a abiendo. qd̄ nondū accep̄at

Vir āt nimis amādo a ap̄ciādo
qd̄ iā habebat. **V**n̄ mulier mādu-
cādo credit̄ solimati. **A**dāvō exil-
timās se aliqd̄ magnū et deo caꝝ
min̄ ḡuiter credidit se puniēdū.
nō dū em̄ expt̄ fuit̄ r̄igore dīne
iusticie a seueritatis. a sic vtq; dū
in ordinate erexit se s̄ se. cēdīt mi-
serabilit̄ ifra se a statu. s. inoētie a
grē. ad statū culpe a miserie

Capitulū. iiiij.

De p̄moꝝ pentū punitiōne.

De pena vō p̄moꝝ pentū
h̄ est tenēdū. videlq; gyrit

Bontauenture

a mulier statī p̄ culpā senserunt
penā rebellionis a erubescētie in
carne. a iō ad op̄iendū verēda fe-
cerūt sibi pet̄zomata. postea vō
dīmo iudiciorit icurrat penā la-
boris a agustie. penā famis. a indi-
gētie. penā mortis a resoluōis in
cinerē. **J**ux qd̄ dt scriptuā. **M**ales-
dicta ēra i ope tuoac̄. **M**ulier vō
duplicata ē penalitas m̄stipliciū
erūnay i cōceptu pena doloris in
ptu. pena sbiectiois adviꝝ in cō-
victu. ac p h̄ fm̄ gy appaēt satis-
guit punitū fuit p̄tī illō. s. ligni-
vitati esus. h̄ fuit facit ppetratū

Rō āt ad intelligētiā p̄dictoꝝ h̄
est. qr̄ cū p̄m̄ p̄n̄ fit p̄uidētissimū
in gubernādo. a cētissimū i p̄fidēdo
mihil p̄s̄lus i ordinatū dimittit in
vniuso. et qr̄ culpa recte ordinat̄
ad penā. ouenētiē em̄ iūst̄ dolet
i supplicio gy letat̄ ē i delicto. qm̄
meliē doloē dānū salutis gy letai
in dāno eqtatis. id o statī i p̄mis
peccatib̄ dedec̄ p̄tī sbsecutū est
dec̄ iudicij. vt qd̄ iordinatū fuit
cadēdo ab ordine nāe. cadēt statī
in ordinē iusticie. **H**ic em̄ dupler
ordo sic aucta cōpleteit. vt qd̄ ab
vno cēderit statī i alterā dītia; re-
labat̄. **Q**m̄ ergo vtq; parēs sup-
biēdo i mēte. a gustādo i carne in
obediēs fuit supiore iusto dei ius-
dicio factū ēvt̄ s̄ fiet̄ iobediēs suū
infir̄ a marie gy tu ad p̄tes illas
h̄m̄ q̄s ē cōiūctio vēusq; sex? q̄ sūt
mēbra v̄tūtū glatiue debūtēia. **E**t
qr̄ h̄ inerat eis n̄ ex nā sed ex ap̄pa
culpa. iō erubescētā cōpiebat

Tercia

Nurusus. qz vir spreto sumo de lectabili qfiuit in carne delectari. iō iusto dei iudi° iflicit? ē ei laborz a defect? famis a fatis Postremo qz ppter bonū carnis separati elegit a bono mētis. iusto dei iudi° aia i vita separat a carne p morte a incine rationē. ac p h̄ sic de? dederat hoī h̄m ordinē nāe corp? sbiectū aie. pagabile fine libidine. vegetabi le fine defectōne immutabile fine morte intuēte. sic hoīe peccāte h̄z ordinē iusticie fcm evt sbtēhet ceteā pdcā a ifligēt o ppositar. sic culpa n̄ remanet ipumita a mordi nata. qd neq̄ pati d̄z dina puidētia. Et qm pccz a mulie exordiū supbit. iō pena e? debuit duplaciā. Qz ige i mēte supbiēs fuit sbiec tionē iarrit. Qz lignū ad vscēdū suauividit. a appetitj dolorē iaur rit. Postremo quia fregit iugū obdie. iarrit vialū a pōd? mltipliā etūne. a sic p; qnto ordine dīne puidētiae iflīcte sūtviro pene mltipliāes a duplicate i mulie. vt sic dedec? pcti n̄ es̄ fine decoē iusticie. tāta ē ei btitudo iusticie ut ne mo ab ea mī ad miseriā possit abscedere.

Capitulū. v.

De originalē pcti corruptione.

Post lapsū pmi pntis dīcēda sūt aliq de tēductōe pcti original. Cīē qd p° cōfideād? ē mod? corrupcōis. z° mod? tēductōis. z° mod? curacōis. Mod? at q gen? hūanū p origi

pars.

uale pctm corrūpit h̄ ē. Nā qlibz p cubitū gnāt? nascit? nā fili? ire qz puaē rectitudie originalē iusticie. ppter cui? absētiā iarrim? q̄tū ad aia q̄druplicē penā. s. in firmitatē. ignoratiā. maliciā. a co cupiam. q̄ qtuor iflīcta sūt ppter originale pctm. q̄s sane penas spūales comitati corpē mltiplex penalitas. mltiplex defect? multi plex labor. mltiplex morbi. a mltiplex dolor. Ad has q̄z penas subseq̄t pena mortis a incineratiois pena carētieviciois dīne. a amissiois ḡtie celestis. n̄ solū i adultis rejetiā i puul n̄ baptizatis. q̄ qdē puuli pena mitissimā inē cētos pu niūt. qz solā penā dāni h̄n fine pena sens? Hō at ad itelligētiā pdcōy h̄ ē. qz cū p" p̄n" oia agat a se. a h̄z se. a ppter se. nec ē ee opti" a rectissimū. ac p h̄ p̄issimū a iustissimū. a inde ē q̄ vīmūsevie eius mīa a veritas sive iudiciū. Si em de? a p̄n° hoīem in tātis miserijs addidisset nec pietas es̄. nec iusticia q̄ tāta op? suū oppmēt miseria. nulla p̄dente culpa. H̄st si tātis miserijs nos replēt s̄ repleri pmittēt fine culpa nec pie a iuste gubernaret nos dīna puidētia. Si ergo certissimū ē p" p̄n". a i pdu cendo rectissimū a demētissimū ec nec ē est q̄ gen? hūanū talit feceit vt a p̄n° nulla eēt in eo culpa. nec miseria. Nec ē est etiā q̄ talit āmī mistret vt n̄ pmittat i nob eē miseria. nisi ppter aliquā culpā p̄abulā. Qm igi? certissimū est q̄ a mī

Breviloquij.

origine m̄stipliē cōtrahim? misc-
tiā pene. certū est q̄ oēs nascim?
natuā filij ire. ac p̄ h̄ p̄uati rectitu-
dine originali iusticie. quā p̄uatio
nem vocam? originalē culpā. et qz
oīs culpa dicit recessū a bono īm-
comutabili. et accessū ad bonū cō-
mutabile. et recēdē a bono īcomu-
tabili est recēdē a summa virtute et bo-
nitate. ac recēdē aut̄ ad bonū comu-
tabile ē pl̄ debito ī illō p̄ amore
tendē. **H**inc ē q̄ p̄dens originalē
iusticiā incurrit infirmitatē. igno-
rantiā. malitiā. et occupiam. **N**ur-
sus. qz deserēs bonū īcomutabili-
le p̄p̄e bonū īcomutabile. efficitur
indignus vtroqz. **H**inc ē q̄ rōne ca-
rentie originalis iusticie. pdit aia
quietē temporalē ī corpore p̄ multi-
pliē corruptionē et mortē. et tādē
sepatur avisione lucis etne. amit
tendo felicitatē glorie. tā in aia q̄
in corpore. **P**ostremo. qz carētia
hui? iusticie. in nascētib? nō est p̄
motū volūtatis p̄p̄e. nec p̄ actualē
delectationē. **H**inc est q̄ originali
p̄hanc vitā nō debet pena sen-
sus in gehēna. pro eo q̄ non sup̄
cōdignū. h̄ citra punit dīna iusti-
cia quā sp̄ comitak suphabudās
misericordia. **H**oc credendū est
senisse beatū Aug. licet vba ipi?
exteris p̄p̄e detestationē erroris
pelagianor̄ q̄ aliqualē felicitatē
eis cōcēdebāt aliud sentiē videāt
vt sc̄; eo? reducēt ad mediū abū-
dantū declinavit ad extremū.

Capitulū. vi.

De originali p̄cti trāffusione.

Bonaventure

Odus aut̄ traductionis
culpe originalē h̄ est q̄ l̄
aia nō sit extraducē. ori-
ginalis tñ culpa ab aia ade trāfit
ad aias posteror̄ mediāte carne
p̄ cōcupisētiā gnata. ita q̄ sic ab
aia peccāte infecta fuit caro ade.
et prona effecta ad libidinē. sic p̄
libidinē seminata. et secū trahens
infectionē vitiosā inficit et vitiāt
animā. q̄ qdē infectio ī aia nō tñ
est pena h̄ etiā culpa. et sic p̄sona
corrūpit naturā. et natuā corrup-
ta. corrūpit p̄sonā. salua ī oībus
dīna iusticia cui nullo mō poteāt
īputari infectio aīe. licet eā creādo
infundat. et infūndo vniat cum
carne infecta. **S**ic aut̄ ad intelli-
gentiā p̄dictor̄ h̄ est. q̄ cū primū
p̄ncipiū fecerit hoīe; ad imaginē
suā. ppter sui iphi? exp̄ssionē. sic
eū cōdidit ex p̄te corporis. vt oēs
hoīes propagātur a p̄mo homiē
tamq̄ ab uno radicali p̄n°. sic ex
p̄te aīe. vt p̄p̄e exp̄ssā similitudinē tā
in cēndo et durādo. q̄ intelligēdo
et amādo ī mediate emanarēt oēs
spūs rōnales ab ipso deo tanq̄ a
p̄mo p̄n° et imediatō. **E**t qm̄ sp̄i
ritus tanq̄ excellētior magis ac-
cedit ad p̄mū p̄ncipiū. sic condic-
dit de? hominē vt sp̄us p̄cesset cor-
pori. et corp? subesset spiritui cre-
ato q̄dī ille subesset spiritui incre-
ato. et econtra si sp̄us nō obediēt
deo iusto dei iudicio. corpus suū
inciperet sibi rebellaē qd̄ et factū
est cū adā peccauit. **S**i aut̄ igit̄ si
adam stetisset corp? suū sp̄ui obe-

diens eis. et tale ad posteros transmittet. et de anima sibi infuderet ita quam vita corpori immortaliter sibi obediens habet ordinem iusticie et immunitatem ois pene. sic ex adam peccauit et caro facta est rebellis spiritui optet quod taliter ad posteros transmittat. et quod deum habuit institutum per mariam aiam infundat. **A**nima vero cum in carnem rebelli invadit defectum ordinis naturalis iustitiae quod debat omnibus inferioribus intercedere. Et quod anima carnivita est. optet quod ipsa trahat et trahatur ab ipsa. et quod ipsa non potest trahere. tandem rebellis necesse est ab ipsa trahatur. et invadat morbum a cupide. et sic invadat sive carnitia debite iusticie. et morbum a cupide. ex quodlibet duobus tamen ex auctoritate et auctoritate. **D**icitur ite gaudi huius **A**ugustinus. et anselmi patrum originale. **O**mnia igitur ordinatissimum fuit quod natura humana ita conditum. et quod condita sic propagare. et quod peccatis ita punire. sic dictum est prius. ita quod in conditione suorum ordinis sapientia. in propagatione ordino natuerum. in punitione ordino iusticie. prius quod non est deum iustitiam. si ad posteros transmittitur culpa. **R**ursus. quod culpa originalis patrum in anima transmisso non possit nisi pena rebellionis in carne precederet. et pena non est nisi culpa per se esset. nec culpa procederet a voluntate ordinata sed inordinata ac per hoc non a voluntate divina sed a voluntate humana. prius quod originalis culpa transmissio est a patre primi hominis non a deo. non a natura. sed a vitio perpetrato. et sic recte est quod dicitur **A**ugustinus. quod patrum originale non transmittit ad

posteros propagatione sed libido

Capitulum. vii.

De originalis patrum curatione

Postremo diligenter attende quod modus curacionis culpe originalis est ille. scilicet quod sic curatur a culpa quod remanet pena typica sicut per baptismum in pueris baptizatis. sic curatur quantum ad reatum pene eterna. quod remanet quantum ad actum et motum concupiscentie. sic curatur in pente quod nihilominus ab eo quod curatus est per baptismum transmittitur in plenum originale patrum sicut tollitur originalis patrum massa. quod remanet sequela. cum quod optet per generationem diuini in hac vita. quod in nullo progressus extinguitur cum cupia per gratiam communem. quod dico propter singulariter beatissimam Mariam in qua corporis filii dei existinta fuit per gratiam singulariter. **N**on autem ad intelligentiam per dominum habet quod sicut infectionis deriva in oculis a proximo creatore. et quod fuit propria corporis et habet per se inferioris. scilicet carnis. sic curatio fieri habet a proximo creatore. et quod fit in fusione animae et habet a per se superioris. scilicet mentis. **O**mnia igitur ex parte mentis distinctionem est in omnibus ita quod habet illavimus non per propagationem ab altero. sed inmediate exit a deo. gratia curativa mente non a deo infusa. respicit unumque per inquantum tenet ratione personae singularis et individualiter. non inquantum tenet ratione perducitur habere virtutem natuerum. **O**mnia igitur originalis patrum est morbus inficiens personam piter et naturam. personam in voluntate. naturam in carne. id est sic curatur macula originalis in mente. quod remanserit infectionis et sequela in carne.

Et qz hō gnāt nō sūm qy curatus
est in mēte. h̄ qy corrupti carne
nō sūm qy spūal. h̄ sūm qy carnalis
hinc est qy q̄uis baptizat? sit ab
originali mūdat? i se. tr̄smittit tñ
in plē originale fūrs? qz rea-
tus pene etne espicit deformitatē
mētis a psonē mot? at respicit in-
clinationē carni a natuē. iō tr̄fisit
originale p sūam q̄tū ad reatū
Postremo qz afflictio tpal cōdi-
tionē respicit ex pte carnis. cū cas-
vo remaneat sp sūiecta cui dā in-
fectioni. remanēd; subiecta pena
litati. a iō sic penalitas a corrup-
tio p grāz n̄ auferunt a carne. sic
seq̄la illa siue cōcupia et languor
mēbroy fil staē p̄t cū grā auātiua
et iēdo q̄uis paulatī minuaf. qz
tñ radix n̄ tollif. nūq̄ oīo auferf
inviatō ē nisi p grām singularēt
in v̄gine. Qz em v̄go cōcēpit eū q̄
erat expia oīis culpe. iō data fuit
sibi grā singularis q̄ extincta fuit
in ea radicēt oīis cōcupia. ad cōci-
piendū dei filiū absq; oīis pcti las-
ber a corruptela. nempe deōes erat
vt ea puritate q̄ maior sū deo ne-
quit intelligi v̄go illa nitēt cui de?
patervmā filiū quē de corde suo
genuit sibi eq̄lē. a tāq̄ seipsū dili-
gebat. ita dare disponebat vt na-
turalit es h̄ vñ? idēq; cōis dei p̄ris
a v̄ginis fili? a quā ipē fili? s̄balit
facere sibi matrē eligebat. a de q̄
spūssāis wolebat. opatur? erat vt
concepitur a nascētur ille de quo
ipse p̄cēdebat.

Capitulū viii.

Cde origine p̄ctōy actualiū
Postq̄ at dictū est de tra-
ductōne originalē dicēda
sunt aliq̄ de origine p̄cti
actualē. De ortu igi p̄cti actualē h̄
tenēda sūt i sūma. videlz qy p̄ctm
actuale originē trahit a libera vo-
luntate vniuersiūsq; p suggestio-
nē. delectationē. cōsensū. a opera-
tionē. iūx qd dt sc̄ptuā. Unusq; sq;
tempta a cōcupia sua abstracta a
illect? . deinde cū cōcupia cū conce-
perit p̄ctm parit. p̄ctm at cū cōsu-
matū fuerit gnāt morte. Si autē
suggestio et delectatio fistat. citra
cōsensū. estremiale p̄ctm. Si v̄o cō
seq̄f cōsensus a op̄ in hijs q̄ dīna-
lege prohibita sūt. p̄ctm ē mōle cō
sumatū. Qd si medio mō fit. vt
cōsensus sine ope fit. aut qz vult i
op̄ p̄cēdē h̄ nō p̄t. tūc volūtas p
facto reputat tñ min? culpabilē
q̄ si i ipō facto dephendēt. Aut
qz n̄vult i op̄ p̄cēdē. h̄ qz vult i
teri? voluptari i delectacōe. et tūc
māducat mulier h̄ nō vir. a licz n̄
fit p̄ctm plene cōsumatū. est tñ int̄
mōlia cōputādū. qz mulie mādu-
cātē tot? hō dānari meret. quod
marie intelligi h̄z in p̄ctis carnali-
bus. Hō at ad intelligētā p̄dcōy
h̄ est. cū p̄ctm dicat recessū volūta-
tis a p̄mo p̄n° in q̄tū ipā volūtas
nata ē agi ab ipso. a h̄z ipsū. a p̄p̄t
ipsū. oē p̄ctm ē inordinatio mētis
siue volūtatis. cīr quā nata sūt eē
virt? a virtū. peccatū igif actuale
est actualis inordinatio volūtatis.
Inordinatio autē illa aut tanta

Tertia

parts.

est q̄ ordinē iusticie exēminat. et
h̄ mō d̄r mōrle p̄ctm̄. q̄ natū est
auferre vitā. sepando ipsā a deo
p̄ quē viuificat̄ aīa iusta. Aut est
tā modica q̄ ordinē illū nō p̄imit
h̄ t̄m̄ in aliq̄ p̄turbat. a tūc d̄r re-
miale p̄ctm̄. q̄ de ipso adipisci pos-
sum̄ c̄tō remiā. p̄ eo q̄ grā nō tol-
litur p̄ ipsū nec iūniatia dīma in-
currat̄. Est autē ordo iusticie v̄t bo-
nū c̄mutabile p̄feratur c̄muta-
bili. vt bonū honestū p̄fera² v̄tili
a volūtas dei p̄fera² voluntati p̄p̄e
vt iūdiciū rōis rōe p̄fit s̄ensualitati
hūane. Et q̄m̄ lex dei iustū ordi-
nē p̄cipit. et retat oppositū. q̄n̄ bo-
nū c̄mutabile p̄fert honesto. et
volūtas mā p̄fertur dīne volūtati
et sensualis appetit̄ p̄fertur rōm̄i
recte. tūc c̄mitti² mortale p̄ctm̄.
de quo dicit̄ Ambrosi² q̄ ē p̄uari-
atio legis etīne siue dīne et celestī-
tū inobedītia p̄ceptoz̄ vel man-
datoz̄. Hoe autē c̄mitti² siue ob-
mittatur qd̄ lex dīma p̄cipit. siue
fiat id qd̄ p̄hibet. exq̄ duplex ge-
n̄ p̄cti oritur. delictū. s. a c̄missū
Quādo v̄o bonū c̄mutabile pl̄
debito diligit̄. h̄ nō prefer² in c̄-
mutabili. a v̄tilitas n̄ p̄ferit hōes-
tati. volūtas mā pl̄ debito ama-
tur. ita tñ q̄ nō p̄ferit dīne. a caro
ocupiscit. nō tñ p̄ferit iūdicio rō-
mis recte. tūc nō est mōrle h̄renia-
le. q̄ liet̄ h̄ sit p̄ter legē nō tñ di-
recte est ū legē. Sensualit̄ at̄ appe-
titus rōm̄i recte non preferit nisi
q̄n̄ ei ratio c̄sentit. et ido peccatū
mortale c̄tra c̄sensū nō c̄mittit̄.

si tñ sensualitas iordiate mouea
tur cū illa iordinatio ad malū in-
clinet. licet ratio n̄ cōsentiat. p̄ctm̄
est aliqd. qz aliq̄ mō ledit ordinē
iusticie. Et qz in statu inoētie nō
mouebat sensualitas nisi h̄m ra-
tionis motū. id ō stāte hoie nō po-
terat ibi esse veniale p̄ctm̄. Nūc
autē qz rōni repugnat sensualis-
tas. velim? . nolim? . iō necesse ha-
bem? cōmittē aliqd veniale p̄ctm̄
p̄ p̄mos mot? . q̄ et si p̄ticularē a
sigillati possit declinari. ōes tamē
nullo mō possūt eaueri. qz sic sūt
p̄ctā que sūt etiā pene p̄cti. a idō
merito dicūtur venialia. qz h̄ipso
digna sūt venia **Vix** qz ratio h̄ijs
cōsentire nō cōpellit si p̄ cōsensū
delectationis cōsentiat in op? . tūc
est plen? cōsensus. ac p̄ h̄ p̄ctm̄ cō-
sūmatū. qz puenitv̄ sqz ad viy. et
vsqz ad partē supīmā rōmis. ex q̄
pendet plenitudo cōsensus. Qz v̄o
nō solū cōsensus in op? v̄y a etiā
in delectationē est cōsensus in q̄ in-
ferior portio seq̄tur sensualitē.
idō si in delectationē sensualē rō
sensualitati succumbat. et mulier
serpēti obedit. ac p̄ h̄ fit sbuerio
recti ordinis. et ita subūsio iusti-
cie. ppter h̄ cōmittif̄ mōle p̄ctm̄.
licet min? ḡue qd̄ non solū iputa-
tur mulieri. v̄y etiā viro. a q̄ mu-
lier compesci debuit. et cohiteri ne
obtēperaret serpēti. et sic p̄z ḡ in
ppetratione ois p̄cti actualis. fit
aliqlis imitatio p̄mi p̄cti. h̄m ex-
plana cōez decoris p̄cipui **Aug?**
xi. de trinitate dei.

Gremiloquij.

Capitulū ix.

De origine et distinctōe capitaliū
Onsequit̄ desēdēdū ē ad
ortū p̄ctōy in spāli. int̄ q̄
qdā sūt capitalia. qdā pe-
nalia. qdā finalia. siue irremissi-
bilia. q̄si p̄ma. media. et postrema
Circa ortū v̄o p̄ctōy capitaliū. h̄
est i sūma tenēdū. vidēt̄ p̄ctōy
actualiū vnū ē initū. duplex ra-
dir. triplex somētū septiforme ca-
put siue capitale p̄ctū. **V**nū iquā
ē capitale initū. s. supbia. iux̄ qd̄
dt sc̄ptura. initū ois p̄cti supbia
Duplex radix. s. timor male hu-
miliās. et amor male acēdēs. **T**ri-
plex somētū s̄m̄ tria q̄ sūt i mūdo
. s. occupia carnis. occupia oculoy.
et supbiavite. **S**eptiforme v̄o ca-
put. s. supbia. iuidia. ira. accidia.
auaitia. gula. luxuria. **I**nt̄ q̄ qnq;
p̄cēdēta sūt p̄cta spūalia. duo v̄o
vltima sūt carnalia. **N**ō autē ad
intelligētiā h̄oy h̄ est. qz cū p̄ctū
mōle fit actual a p̄o p̄n° recessus
recessus aut a p̄o p̄n° nō p̄t eē nisi
p̄cēptū ip̄si. vel in seipso vel in
suo p̄cepto. tēpt. aut p̄mi p̄nci-
pij cū fit supbia. necē ē q̄ ois moe-
tal is culpa siue offensa initū sus-
mat a supbia. **Q**r v̄o null? cōtēp-
nit sūmū p̄n° vel eius p̄cēptū p̄ se
nisi p̄ h̄ q̄ aliqd̄ aliud ab ipso vel
vult ac q̄rere vel timet p̄dē. **H**inc ē
q̄ necē ē oē p̄ctū actuale originē
trahē a duplīcī radice. s. timore et
amore q̄ radices sūt maloy. h̄ nō
eq̄ p̄me. **N**am ois timor ortū h̄z
ab amoē. null? n. timet aliqd̄ p̄dē

Bonallenture

mī qz amat illd̄ hrē. et iō p̄ ea h̄z
fouerī timor p̄ q̄ fouet̄ et amor.
Amor at̄ iordinat̄ ē respū dmu-
tabil boni. Et qm̄ illd̄ ē triplex. s.
interī excellētia. exterī pecunia.
inferī carnal lascivia. **H**inc ē q̄
nccē ē eē tria p̄ctōy actualiū radi-
calia somēta. q̄ supius sūt p̄tacta
ad q̄ dū aia iordinate ferit̄. om̄ia
pccā actualia orūt̄. **E**t qz h̄ fit
h̄ septiformē modū. iō septē sūt
p̄cta capitalia ex qb̄ ḡnat̄ vniū-
fitas vition. **V**olūtas em̄ nrā aut
deordinat̄. qz appetit̄ q̄ nō ē appe-
tēdū. aut qz refugit̄ q̄d̄ nō ē refu-
giendū. **S**i qz appetit̄ q̄d̄ nō est
appetēdū. vtpote bonū vt nūc. si-
ue dmutabile. siue apparet̄ bonū.
aut ē iterī. et sic ē p̄uata excellē-
tia quā amat supbia. aut exterī.
et sic ē sufficiētia quā amat auari-
tia. aut iferit̄. et sic aut delectabile
qz ad cōseruacōz iduū. sic alis-
mentū qd̄ ē delcābile s̄m̄ gustū. et
appetī a gula. aut qz ad cōserua-
tionē spei. et sic coit̄ q̄ est delecta-
bilis s̄m̄ tactū. et appetī a luxuria.
Si at̄ volūtas deordina. qz refu-
git̄ q̄d̄ nō est refugiēdū. h̄ p̄t esse
triplicat̄ s̄m̄ triplicē modū refugi-
endi. **A**ut em̄ ē fugit̄ s̄m̄ puerū
instinctū ipsī rōnā. et sic ē inui-
dia. **A**ut s̄m̄ instinctū irascibilis
et sic ira. **A**ut s̄m̄ instinctū occupis-
cibl. et sic accidia. **V**nū qz q̄tuor s̄e
p̄ncipalia appetibilia. et tres viēs
s̄m̄ q̄y instinctū ē fuga. idō tm̄ sūt
septē capitalia p̄cta. **P**ursus qz
sensu appetibl ē cū delectatione

C Tertia

sensus autem rei fugiende est cum dolore
Hinc est quod quatuor habent diuinctam leticiam
tristiciam et penam. Quia tamen dicuntur capitalia. quod
de ordinacionibus sunt principales et multe
tamen alias deordinationes sunt per
suo modo influentia. Non licet quodam ex
hinc principali fugae respiciat. habent
tamen et ipsa delicia sua. Nam inuidia vult proutum bonum possidere sine
socio. et ita intemperie. Ira sine tempore
et ita turbabuntur. Accidia sine la
bore aliquod. et ita infatigabuntur. Et quod
habet non de facili obtinetur. id est magnus
exercitus vitiorum secum trahunt. ad hanc
quod appetit exequendam vel ad ea quod res
spicunt declinanda. respiciunt quod dicuntur capitalia peracta quod si capita ex quo
bus manant aliquod per plurima.

C Capitulum x.

De origine et qualitate penalium

De penitentiis penalibus habent enim
est. quod huius malum culpe et ma
lum pene sunt diuisum malorum
diferentia. quodam tamen sic sunt peracta. quod et
sunt penitentia pena. Spalit namque peracta
et pene penitentia dicuntur illa quod habent ad
iunctum dolorem et leticiam. sicut acci
dia iudicia et consilia. Minus spalit
dicunt illa. quod habent adiunctam vel metam
deputationem naturae. vel ignoratiem si
aut sunt illa propter quodam peractum in re
probum sensu tradi. Finaliter autem
peracta quod sunt inter primam apostasiem et ultimi
mam gehennae penam. et peracta pernit dicuntur
et pene penitentia. iuxta quodam dictum Gregorii
Crimina crimini vindicari. Licet
autem idem dicatur peractum et pene penitentie
merendum tamen est quod omnis pena inquit

pars.

pena iusta est a deo. Nulla vero
culpa iusta est nec a deo sed tamen a li
bero voluntatis arbitrio. Pena vero quod
meritum est pena a deo est inflata. Que
vero est culpa vel inclinatio ad culpam.
culpa est tracta vel acta. Sed autem
ad intelligentiam predictorum habet est. quod
cum malum dicat recessum a primo per
propter hunc quod noet bono non autem noet
bono nisi aliquid ad imitandum de bono. bon
um autem consistit in modo. specie. et ordine
nullum enim est malum quod non sit modi
speciei et ordinis corruptuum. Ordo
autem duplex est. scilicet nature et iusticie.
Ordo autem naturae est in bono naturali.
Ordo iusticie in bono moralis. Et
quod bonum naturale in omnibus naturalibus
moralis in voluntate habet consistere. id est or
do naturae est in omnibus. ordo autem iusticie
in voluntate electiva habet consistere. et quod
voluntas est instrumentum seipsum mouens.
nam vero non. hinc est quod ordo iusticie est
ordo non tamen factus sed etiam factius.
ordo autem naturalis ordo factus. Quid ergo
malum prouare ordinem naturae et ordinem
iusticie. hinc est quod duplex est malum.
scilicet culpe et pene. Rursus. quod ordo
iusticie est ordo voluntarii. hic est quod
malum culpe est affectio voluntaria.
malum autem pene est affectio voluntaria.
Postremo ordo iusticie. quod vo
luntarii in voluntate est ordo factius. id est
malum culpe quod est effectus prouatio. et mas
lum quod facimus. et malum pene est mas
lum quod patimus. Et quod non est passio
nisi natus procedat actio. nec est actio
ad quam non sequitur aliquod passio. hic
est quod nulla est pena sine procedente
merito culpe. nulla est etiam culpa

qui comiteſ alioſ pena. Et qm̄ qd̄ facim̄ a nob̄ eſt. qd̄ nosvō pati-
mur p̄t eē a nob̄ et ab alijs vtpote
a cauſa ſupiori vel iſeriori. iō licet
oīs culpa fit a nob̄. nō tñ oīs pe-
na eſt a nob̄. ymo qdā eſt a nob̄
acta. qdā iſflcta. quedā otracta.
Et qr̄ eū q̄ facit qd̄ nō deb̄. iuſtū
eſt pati qd̄ debet. ideo oīs penam
inq̄tū pena iuſta ē. et a Dīna pui-
dentia. qr̄ ad culpam ordinata. et
ipſiſ culpe ordinatiua. quia vero
passio illa p̄t eē p̄ adeptōnē boni
naturali. vel boni morali cū natuāli
hinc ē qd̄ qdā pena ē mere pena
qdā vō eſt pena et culpa. qr̄ bonū
moralē qd̄ ē iuſticia nō amittitur
mihi p̄ iniuſticiā q̄ eſt culpa. Pma
igī pena ē a deo. et h̄m qd̄ penat
h̄m id q̄ ē a deo ē. a deo inquā nō
inſtituēte h̄ vindiſate. ſcda vō cū
fit culpa h̄m id qd̄ ē. a deo nō ē. h̄
ſolū q̄tū ad origīnē ipſa vō vel ē
acta ſi ſeq̄t ad actualia ē otracta
ſi ſeq̄t ad originale. Si igī ſe p̄
accipiat malū h̄m qd̄ ē p̄uatio bo-
ni naturali. et affectio inuolūtaria
et malū qd̄ patim̄ ſic nō coſidit
tū malo culpe ī idē licet fit anexū
eide. Si vō accipias large. vt dica-
tur malū. qd̄ patim̄ ſiue a nobis
ſiue aliū de. ſiue in nā. ſiue iuolū-
te. ſic coſidunt in idē. h̄ nō ad idē.
vel h̄m idē. qr̄ qd̄ ē in ſe culpa. ðr̄
p̄oedētis culpe pena. vel culpa ra-
tione actionis. pena ðr̄ eſſe rōne
passionis et ſic p̄ q̄ mō. p̄ quāto
et q̄liter aliqd̄ ſimul dicatur eſſe
pctm̄ et pena peccati.

Capitulū xi.
De origine peccatoꝝ finaliū
que ſūt in ſp̄mſcm̄.

O E pctis aut̄ finalib̄ ſiue
irremiſſibilib̄ cuiuſimōi
ſūt pctā in ſp̄mſcm̄. h̄ eſt
tenēdū q̄ licet oē pctm̄ ḡnaliſ ſit
ð deū trīm̄ et vñm̄. approp̄ate tñ
ðr̄ pctm̄ aliqd̄ eē in patrē. aliqd̄
in filiū. aliqd̄ in ſp̄mſcm̄. Hoc at̄
peccatū ī ſpirituſcm̄ irremiſſibile
ðr̄ in h̄ ſeculo et ī futuro. nō qr̄ in
h̄ ſeculo n̄ poſſit dimitti. h̄ qr̄ raro
dimittit. aut vir in h̄ ſeculo q̄tū
ad culpā modicū. aut et q̄ſi nihil
fiſt remiſſio ſibi ī futuro q̄tū ad
penā. Huius aut̄ pcti ſex ſūt d̄rie
ſeu ſp̄es. ſi. inuidia. fraſne. grē. im-
pugnat̄o. veritatis agnitus. deſpe-
ratio. pſuuptio. obſtimatio. mētis.
et ip̄ma finaliſ. Nō aut̄ ad intelli-
gētiā p̄dcoꝝ h̄ ē. qr̄ cū pctm̄ dicat
recessū a p̄mo p̄n° trīno et vno. oē
peccatū ī magiſtrē trīnitatis. deſor-
mat. et ipſa aīam fedat q̄tū ad tri-
pliē potētiā. ſi. inaſcibilē rōnabile
et daupiſcibilē. et a li°. ar. p̄oedit
qd̄ gerit in ſe. in ſigne t̄nitatis. ſi.
p̄eis rōne facultatis filij rōe rōis
ſp̄uſſci rōne volūtatis. Licet autē
h̄ tria concurriat ſi. ad oēm culpā
q̄libet tñ h̄ay p̄ ſuū defectū p̄t eē
rō deordīnādi alias. defect̄ autē
cīr̄ facultatē ē ipotētia. ſi rōne eſt
ignorātia cīr̄ volūtate eſt malicia.
Et hinc eſt q̄ cū qdā ſint pctā ex
ipotētia. qdā ex ignorāti. qdā ex
malicia. et potētia attibuiſ patri.
ſapiā filio. et volūtas ſpirituſcm̄

ḡ quedā dicūtur eē in patrē. qdā
in filiū. quedā in spm̄scm̄. Et qm̄
nihil magis ē in volūtate ḡ ipsa
volūtas. et volūtas ipsa est origo
pcti. nullū pctm̄ ē adeo volūtariū
a mere sic ē illd qd̄ puenit ex cor
ruptione exīte in volūtate. Cum
em̄ duplex dicat in volūtariū. s. p
violētiā et p ignoratiā. p̄ defcm̄
potētie. scdm̄ p defectū sc̄e qn̄ vo
luntas sola corruptōne sua. liet
possit resistē. et sciat hoc malū eē
aliqd̄ eligit. tūc d̄r peccātē ex cōr
ta malicia. et tale pctm̄ mere p̄ce
dit ex improbitate volūtatis liberi
arbitrii et directe ipugnat gratiā
spūsc̄i p quā fit remissio pcti. et
qr̄ mere p̄cedit ex libertate arbitrii
ido n̄ h̄z colorē excusacōis. et p̄ te
rea modicā et q̄si nihil d̄ ei q̄ pu
nit de pena relaxati. qr̄ v̄o directe
ipugnat grām spūsc̄i p quā fit re
missio pcti. ideo d̄r irremissibile.
nō qr̄ nullo mō possit remitti. sed
qr̄ ḡtū est de se directe ē ipugna
tiū medicamēti et remedij p qd̄
fieri h̄z remissio pcti. Et qm̄ pcti
remissio fit a deo p grām pñialē
int̄ ecclesiasticā vnitatē. ideo diffe
retie hui? pcti accipiūt h̄m qd̄ di
recte ipugnat illa tria. Aut enī
ipugnat ipsa grām pñialē in se
Aut in opatione ad deū a q̄ dāt
Aut in opatione ad eccl̄ia in q̄
suscipit. Si v̄o i cōpacōe ad vni
tate eccl̄ie. sic qr̄ vnitas eccl̄ie
d̄sistit i spe. fide. et caritate. siue in
grā et veritate. sic ē duplex pctm̄
s. iuidia f̄ne grē. et ipugatio verita

tis agnите. Si i opatione ad deū
dātē. q̄ vniūse vie ei? ḡtū ad ius
tificationē maxie fint mia et vitas
sic ē duplex pctm̄. vnu qd̄ ipugt
mia. et h̄ est desperatio. aliud qd̄
ipugt iusticiā. et h̄ est ipñitatis p
sup̄. Si v̄o ipugt ipsa ḡtā pñia
lē in se k̄ h̄m se. sic ē duplex. qr̄ grā
pñia facit resiliē a pctis om̄issis
et p̄caue a om̄ittēdis. Cōtra pñm̄
est obstinatio metis. scdm̄ ē in
pñia finalē. h̄m ḡ finalē ipñia d̄z
ppositū nō penitēdi. sic em̄ ē sp̄es
pcti in spm̄scm̄. Scdm̄ at ḡ finalē
ipñia dicit continacōne petivsq; i
finē. sic ē seq̄la oīm mortaliū q̄ in
haevita n̄ renittūk. et maxie oīm
sp̄en̄ pcti i spm̄scm̄. et sic oē pctm̄
initiū sumit a supbia et om̄issione
siue finē h̄z in finali ipñia. iquā q̄
puenerit corruit i gehēuā. et qua
quidē ipñia finali nullus peccās
mortali p̄ liberari. nisi inueniat
grā mediatois xpi. et iō incarnationē
ipñi desiderabat vniūsitas
saluando p̄. cui est honor et gloria
in secula seculorum. Amen.

CExplicit tercia pars.
Ināpit qr̄ta ps de icarnacōe v̄bi
Capitulū. pñm̄.
De ratione q̄ decuit v̄bū icarnari
Postḡ p̄dā sūt alii
q̄ de trinitate dei de
creatuā mūdi et cor
ruptela pcti. restat
nūc aliq̄ breuit̄ dis
cere de icarnacōe v̄bi p qd̄ quidē
v̄bū icarnatū. facta ē sal̄ et repa
ratio ḡnis h̄uani. nō qr̄ alit deus